

עמ"ת 47504/10/14 - מדינת ישראל נגד עודה אבו זאייד (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 47504-10-14 מדינת ישראל נ' אבו זאייד(עציר)

בפני	כב' השופטת דנה מרשק מרום
עוררת	מדינת ישראל ע"י עו"ד אסעד
נגד	
משיב	עודה אבו זאייד (עציר) - הובא וע"י עו"ד קליין

החלטה

1. ערר המדינה על החלטת בית-משפט השלום בראשל"צ (כב' השופט מזרחי) בתיק מ"ת 32413-09-14, מיום 27.10.14, לפיה שוחרר המשיב בתנאי "מעצר בית" מוחלט, בגיבוי ערובות כספיות, לרבות הפקדה במזומן על-סך 15,000 ש"ח.
2. עסקינן במשיב שהוגש כנגדו כתב-אישום המייחס לו ביצוע עבירות של החזקת נשק והחזקת תחמושת לפי סעיף 144 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, (להלן: "חוק העונשין") ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים כנגד המשיב.
3. על-פי עובדות כתב-האישום, ביום 3.9.14 החזיק המשיב בביתו שלושה כלי נשק שונים עם מחסניות תואמות: רובה סער מסוג M16 אליו מחוברת כוונת ושתי מחסניות תואמות, אקדח חצי אוטומטי (מסוג ס' CZ) ומחסנית תואמת, אקדח חצי אוטומטי נוסף (מסוג פאג) ושתי מחסניות תואמות וכן 300 כדורי תחמושת המתאימים לכלי הנשק הללו.
- בנוסף, המשיב איים על חוקרת בכך שאמר לה כי יש לה ילדים וכי אינה יכולה לדעת מה יקרה כשתתניע את הרכב ותצא.
4. בדיון שהתקיים ביום 22.9.14 קבע בית-משפט קמא קיומן של ראיות לכאורה, וכי בטרם הכרעה ראוי שתיבדק חלופת מעצר מוצעת בעיר רהט. ייאמר כבר, כי שירות המבחן לא המליץ על שחרור המשיב - על אף שצויין, כי שתי חלופות מבין ארבע שהוצעו, נמצאו ראויות.

5. בהחלטתו, קבע בית-משפט קמא, כי עיון בחוות-הדעת של שירות מבחן מלמד, שההמלצה השלילית נובעת בעיקרה מן העובדה כי המשיב לא מסר הסבר להחזקת האמל"ח ו/או למניע, וייתכן שהתנהל באופן מניפולטיבי כדי לא להסביר את מניעיו. בית-משפט קמא לא פסל קיומו של חשש בעניין זה - אך ציין כי אל לו לבית המשפט להתחשב בעובדה כי המשיב אינו נוטל אחריות בתסקיר (תוך הפנייה לפסיקת בית-משפט עליון). בית משפט קמא התרשם בעצמו מן הערבים ומצא אותם ראויים, והוסיף כי המדובר בחלופה המרחיקה את המשיב ממקום ביצוע העבירות, כשלמשיב יציבות תעסוקתית מסוימת. עוד צוין, כי לא התעלם מרמת הסיכון ומעברו הפלילי של המשיב - אך זה אינו כולל ביצוע עבירות אמל"ח. בית משפט קמא חזר וציין את התרשמותו מהמפקחים כי ימלאו את התפקיד המצופה מהם, והתייחס לכך כי עלה שתיקי חקירה כאלו ואחרים (פתוחים וסגורים) תלויים כנגד הערבים. בהקשר זה קבע, כי הערבים אישרו קיומם של תיקים אלו - כאשר העיקר הוא אמירת אמת בבית-המשפט ולא התיקים עצמם.

בסופו של יום, הורה כאמור על שחרורו של המשיב בתנאים שפורטו.

6. לטענת ב"כ הפרקליטות, שגה בית משפט קמא משהורה על שחרורו של המשיב - בעיקר על רקע העובדה כי עסקין במשיב שלא ניתן לתת בו אמון. בנוסף למסוכנות העולה מן העבירות, הרי שכנגד המשיב תלו מאסר על תנאי ממושך בגין עבירת איומים, כאשר לחובתו עבר פלילי מכביד ורלבנטי. לכך יש להוסיף את האמור בתסקיר שירות המבחן לגבי דפוסיו העברייניים והמניפולטיביים של המשיב, אשר בסופו אין המלצה לשחרור.

עוד נטען כנגד קביעת בית משפט קמא באשר להתנהלותו של המשיב על רקע ביצוען של עבירות נשק חמורות, במובן זה, שכאשר המניע להחזקתם נסתר מעין - המסוכנות מתעצמת. בנסיבות אלו, לא ניתן לקבוע כי הערבים יאיינו מסוכנותו.

7. לטענת הסניגור המלומד, החלטתו של בית-משפט קמא סבירה ואין מקום להתערב בה. לטעמו, אין המדובר בעבירות המצויות במדרג הגבוה של עבירות בנשק. עוד הזכיר, כי המדובר באב ל- 12 ילדים, אשר עובד בהריצות במשך שעות רבות ביום. ניתח את האמור בתסקיר שירות המבחן וביקש לחזק את קביעת בית-משפט קמא לפיה העדר המלצה מבוססת על אי-לקיחת אחריות למעשיו. הסניגור הרחיב באשר לנתוני החלופה המוצעת וביקש לשכנע כי המדובר בחלופה רצינית, כאשר בית המשפט עצמו התרשם באופן בלתי אמצעי מהערבים, ואף הציע לעבות אותה באיזוק אלקטרוני.

8. לאחר שעיינתי בהחלטת בית-משפט קמא, בתסקיר שהוגש לעיוני, ושמעתי טיעוני הצדדים - שוכנעתי כי דין הערר להתקבל.

9. הצדק עם ב"כ הפרקליטות, כי שגה בית-משפט קמא משהתעלם ממצבור נתוניו של המשיב, אשר מובילים למסקנה כי אכן מדובר במשיב שלא ניתן לתת בו אמון.

10. הנדבך הראשון המבסס את מסוכנות המשיב הינו נסיבות עבירות הנשק. המשיב החזיק שלושה כלי נשק, בכולם מחסניות תואמות, כאשר כפי שפורט, המדובר בשני אקדחים וכן ברובה סער שמטיבו הינו התקפי - ועליו הוטקנה כוונת. בנוסף, החזיק בתחמושת מתאימה לכל הכלים, ובכמות גדולה.

לאחר תפיסתו, איים על חוקרת - כאשר תכני האיום יש גם בהם כדי ללמוד על מסוכנותו ולהעיד כי יתקשה לקבל את מרות מפקחיו.

לא ראיתי כי בהחלטות בית-משפט קמא ניתן די משקל לנסיבות החזקת מצבור כלי הנשק בשילוב עם עבירת האיומים, כפי שנטען על-ידי המדינה.

11. הנדבך השני המחזק את מסוכנות המשיב הינו עברו הפלילי. לגישתי, בית-משפט קמא לא אפיין נכונה את הסתבכויותיו של המשיב בפלילים על רקע העבירות הנוכחיות ועיתוי ביצוען. עסקינן במי שלחובתו 6 הרשעות קודמות בין השנים 1999 - 2011, הכוללות בין השאר ביצוע עבירות אלימות לרבות תקיפת שוטר, איומים והטרדת עד. בשנת 2011 נדון בבית המשפט המחוזי בתל-אביב בגין ריבוי עבירות אלימות, הטרדת עד וקשירת קשר ונדון למאסר בפועל בן 11 חודשים ומאסר על תנאי מוחשי בן 15 חודשים ברי הפעלה באם יורשע בעבירות נושא החלטה זו.

12. על כל אלו יש להוסיף את האמור בתסקיר שרות המבחן, כאשר קריאה מדוקדקת שלו מעלה כי ההמלצה אינה מבוססת על אי-לקיחת אחריות, כפי שנקבע על-ידי בית-משפט קמא. כפי שמצוין בעמוד 2 לתסקיר, המשיב התייחס באופן מתחכם ומניפולטיבי לא רק באשר לנסיבות ביצוע העבירות - אלא אף באשר למערכות היחסים במשפחה ולהסתבכויותיו בעבר. אמנם, מצוין בהמשך כי נמנע מלהסביר את המניעים לביצוע העבירות, אך בחינת ההקשר הכולל של פסקה זו (הראשונה בעמוד 2) מלמדת, כי הדברים נאמרו כחלק מתיאור בדבר התנהלותו ככלל מול השירות, שהיתה מניפולטיבית, תוך התרשמות מגישה מצמצמת לגבי מצבו בכלל. כמו-כן מצוין, כי שלל סכסוכים כלשהם כרקע לביצוע העבירות.

בשקלול הנתונים ובהערכת הסיכון שגיבש שירות המבחן, נושא לקיחת האחריות כלל אינו מוזכר; שרות המבחן מעלה את התרשמותו כי המשיב אינו מזהה בעייתיות במצבו, הינו בעל דפוסי התנהגות כוחניים ואלימים ומניפולטיבי. על רקע דפוסי התנהגותו ונסיבות ביצוע העבירות המגלמות פוטנציאל לפגיעה קשה ומלמדות על מעורבות עבריינית, הרי שהערכת השירות היא שנשקף מפניו סיכון לביצוע עבירות נוספות.

שירות המבחן בדק ארבע חלופות מוצעות, מהלך המעיד על רצינות הבדיקה. החלופה שאומצה בבית משפט קמא כוללת את אחותו של המשיב ובעלה - שהינו ממלא מקום סגן ראש העיר ברהט, כאשר שרות המבחן התרשם ממפקחים רציניים.

למרות זאת, היות והמשיב מסר מידע חלקי (ולא בשל אי-לקיחת אחריות על מעשיו), כאשר הרקע לביצוע העבירות נותר לוט בערפל ואינו מאפשר להעריך מצבי סיכון, וכפועל יוצא את יכולת החלופות המוצעות לאיין הסיכון - אין השירות ממליץ על שחרורו של המשיב.

13. למקרא התסקיר באופן האמור עולה, כי בית המשפט קמא שגה בניתוח תכני התסקיר, ובנסיבות הקיימות לא מצאתי כל טעמים מיוחדים המצדיקים סטיה מהמלצתו השלילית של שרות המבחן.

14. בסופו של יום, עסקינן במשיב מסוכן, כטענת המדינה, שלא ניתן ליתן בו אמון, וחלופת מעצר בעניינו לא תסכון.

15. אשר על כן, מקבלת את ערר המדינה ומורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ה, 06 נובמבר 2014, במעמד הנוכחים.